

[4, с. 190]. Таким чином, виявивши недоліки під час аналізу рентабельності, треба активно розробляти можливі шляхи вдосконалення виробництва, підвищення конкурентоспроможності продукції, що в майбутньому буде сприяти зростанню прибутку та рентабельності підприємства.

Список використаних джерел:

1. Григораш О.В., Терьошина Ю.О. Ефективність фінансово-господарської діяльності підприємств України. Бізнес-Інформ. 2017. № 11. С. 221–226.
2. Абрамова А.С., Антонюк В.І. Методичні підходи до проведення факторного аналізу рентабельності підприємства. Молодий вчений. 2017. № 11(71). С. 1086–1091.
3. Роганова Г.О., Аналіз фінансової діяльності і прогнозування перспектив розвитку страхової компанії на основі багатфакторної моделі рентабельності. «Молодий вчений» № 2 (66) лютий, 2019 р. С. 276–280.
4. Бочкарьова Т.О., Кулинич Р.О. Показники рентабельності підприємств різних галузей України та шляхи підвищення їх рівня. Випуск 10 Економіка і суспільство, 2017р. С. 189–192

Мацаєнко Ю.О., студентка,
Науковий керівник: Вовк О.М.,

к.е.н., доцент.

Національний авіаційний університет,
м. Київ, Україн

ТЕНДЕНЦІ РОЗВИТКУ АВІАЦІЙНОЇ ГАЛУЗІ В УМОВАХ НЕОІНДУСТРІАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Розвиток економічних систем в умовах неоіндустріальної економіки завжди пов'язане з впровадженням у господарську діяльність підприємств високотехнологічних та наукомістких процесів.

Для України, яка має на меті інтегруватися в європейський і світовий економічний простір, стратегічно важливими галузями є промисловість і транспорт та їх авіаційний сектор. Потужний науково-технічний та інноваційний потенціал авіаційного сектору і промисловості країни на сьогодні не використовується повною мірою. А зростання соціально-економічного рівня країни не може бути без розвитку космічного і авіабудування, динамічного розвитку ринку авіаперевезень, оскільки Україна є однією з дев'яти світових країн, які здійснюють повний цикл власного виробництва літаків.

Перехід до неоіндустріальної економіки доводить необхідність постійного технологічного оновлення, зменшення експлуатаційних витрат авіатехніки за рахунок підвищення інноваційної складової промислових підприємств.

Для пріоритетної діяльності авіаційного сектору промисловості в умовах неоіндустріальної економіки необхідний розвиток авіатранспорту в таких напрямках (рис. 1):

Новітніми орієнтирами осучаснення авіації є: екологічність; зниження ресурсо- та енергоспоживання; інтеграція устаткування в «розумні» інтелектуальні системи.

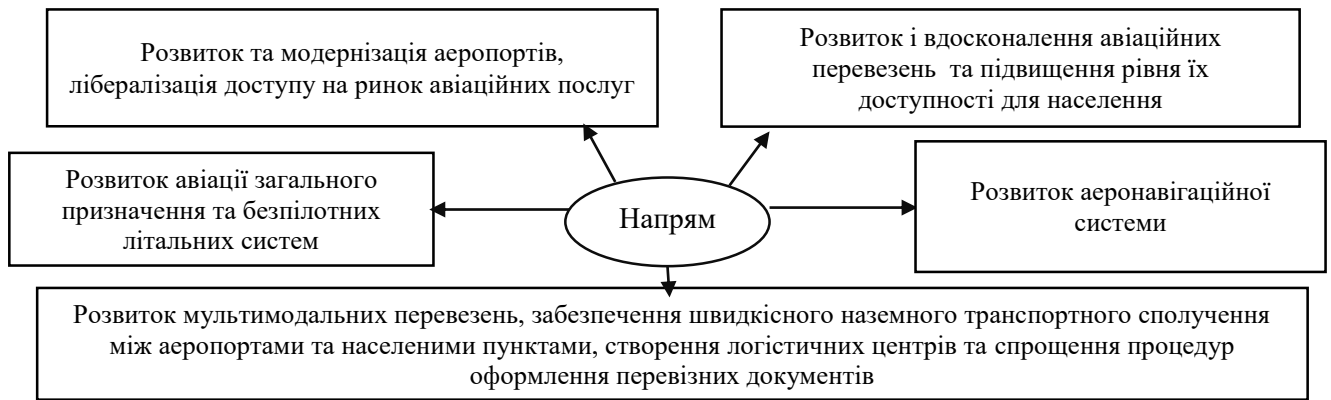

Рис. 1. Пріоритетні напрями діяльності авіатранспортних підприємств в неоіндустріальних умовах розвитку

Тому, значний науково-технічний потенціал та неоіндустріальне суспільство диктує необхідність стимулювання розвитку інноваційної діяльності та створення новітніх проектів в авіаційному секторі промислової й транспортної галузей.

Список використаних джерел:

1. Інновації в процесі господарської діяльності авіаційних підприємств / Н. В. Соловей, Л. Л. Турова // Молодий вчений. - 2018. - № 11(2).
2. Стратегічні перспективи розвитку ринку авіаційних перевезень України / Г. В. Малахівська // Формування ринкових відносин в Україні. - 2018. - № 3.

Мацюк І.І. студентка
Шостак Л.В., к.е.н., доцент
 Східноєвропейський національний університет
 ім. Лесі Українки, м. Луцьк, Україна

ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ТРУДОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ

Сучасний трудовий потенціал України не відповідає потребам сучасного економічного розвитку країни. Великі втрати трудового потенціалу через ранню смертність, поганий стан здоров'я населення, військві дії на Сході країни, трудова міграція працездатного населення за кордон, високий рівень прихованого безробіття, неефективна зайнятість населення, рівень заробітної плати який не відповідає ринковим цінам тощо – це далеко не повний перелік проблем, що стосуються формування та рівня трудового потенціалу України.

Основними проблемами формування та розвитку вітчизняного трудового потенціалу варто виділити наступні:

1. Трудова міграція працездатного населення за кордон. Низький рівень оплати праці значної частини населення призводить до виїзду працівників на роботу за кордон. Згідно за даними вітчизняних дослідників жителі Сходу, Півночі та Центру України перебувають на заробітках в Росії, жителі Заходу України - Польща, Чехія, Німеччина, жителі Південних областей – Турція, Іспанія.